بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

قال رسول الله صَلَّى ٱللَّهُ عَلَيۡهِ وَسَلَّمَ اقْرَءُوا الْقُرْآنَ بِلُحُونِ الْعَرَبِ وَأَصْوَاتِهَا

بچوں میں قرآن خوانی کی مہارت پیدا کرنے والا آسان قاعدہ

النُّورُ القرآن

قاعِدَہ

تالیف لطیف محترم جناب قاری نور اللہ خان اورکزئی

تلمیذ

استاذ القراء الشیخ قاری میاں ولی اللہ صاحب دامت برکاتھم العالیہ

مرتب: محمد احمد حقانی

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

نحمده ونصلی علی رسوله الکریم اما بعد

آج بتاریخ ۲۰۲۰/۳/۲۶ بمطابق یکم شعبان ۱۴۴۱ھ کو ہمارے بحت ہی مایاناز شاگرد اور میرا بیٹھا میاں احمد شاہ کا استاد ہمارے پاس تشریف لائیں اور قاعدہ النور القرآن دیکھایا جو انہوں نے بہت ہی محنت سے مرتب کیا ہے یقینا بہت ہی عمدہ قاعدہ ہے اور قاری صاحب ایک کامیاب استاد ہے بہت محنت سے طلباء کرام کو پڑھارہا ہے اور حفظ پڑھانے کا حق ادا کر رہا ہے میرے پاس تقریبا دو سال تک تجوید پڑھتے رہے اور میں امتحان دے کر خوب نمبروں میں کامیابی حاصل کی ہے، قاعدہ میں جو قواعد کلیہ جو الفاظ درج کی ہے، معلمین حضرات ان کی بہت خیال کرکے طلباء کرام کو تیار کر سکتے ہے (انشاء اللہ تعالی) اللہ تعالی حضرت قاری نوراللہ صاحب کو جزائے خیر عطاء فرمائے اور ان کی یہ محنت آپنے دربار عالیہ میں قبول اور منظور فرمائے آمین ثم آمین

احقر میاں سید ولی اللہ باچہ المعروف
عثمانی بن میاں سید محمد شریفؒ

تَعَوُّذُ : په څلور ساګانو وئیل پکار دی لکه

اَعُوۡذُ / بِااللهِ / مِنَ الشَّیۡطٰ / نِ الرَّجِیۡمِ

تَسۡمِیَة : په دریو ساګانو وئیل پکار دی لکه

بِسۡمِ اللهِ / ہِ الرَّحۡمٰ / نِ الرَّحِیۡمِ

سبق نمبر:١

حروف هجاء

حروف هجاء د قران شریف حرفونو ته وائی، د قران شریف حرفونه ټول یو کم دیرش دی، هغه دادی لکه

ا الف	ب با	ت تا	ث ثا	ج جیٓم
ح حا	خ خا	د دآل	ذ ذآل	ر را
ز زا	س سیٓن	ش شیٓن	ص صآد	ض ضآد
ط طا	ظ ظا	ع عیٓن	غ غیٓن	ف فا
ق قآف	ک کآف	ل لآم	م میٓم	ن نوٓن
و واؤ	ہ ها	ء همزه	ی یا	ے یا

سبق نمبر:۲	﴿د حروف هجاء مختلف شکلونه لکه﴾			
ا	ا	بأ	لا	اب
ب	بر	بس	بلت	نبل
ت	تر	ته	ة	تحت
ث	ثر	ثم	ثيل	غثاء
ج	جـ	يجب	نج	جمع
ح	حـ	حم	حث	صحفا
خ	خـ	خد	بخل	خشي
د	بد	غد	قدر	دافق
ذ	نذر	خذ	اذن	انذرنا
ر	ر	ترهق	تعرف	رسول
ز	ز	لمزة	موازينة	زجرة
س	سل	سق	سبح	سلام
ش	شل	شف	يشرب	حشرت
ص	صـ	صدق	صبر	بصيرا

ض	ضد	ضآل	رضوا	ضرب
ط	ثط	سط	طبق	بآسط
ظ	ظآ	غظ	عظيم	عظآم
ع	بعد	سعى	عيشة	طع
غ	بغى	غريب	فآرغ	غزير
ف	فيل	فضل	كفوا	فجر
ق	قران	قدر	فقير	فاسق
ك	كريم	ملك	كتب	نكث
ل	تيل	بلب	اليم	ذالك
م	محمد	امن	سليم	ماء
ن	تين	عنبآ	نعيم	نآدر
و	صو	جو	غفور	كفور
ه	بهم	بهآ	نهآر	هآد
ء	ئ	أ	قرئ	مؤمن
ى	خير	اين	بي	بعيد

سبق نمبر:۳ ﴿کوم حرفونه چه یو مخرج والا دی هغه دادی لکه﴾

اءه	ع ح	غ خ	ق	
ك	ج ش ی	ض	ل ن ر	
ط د ت	ظ ذ ث	ص ز س	ف	و ب م

غټ حروف به په هر حالت کښې غټ وایو

سبق نمبر:۴ ﴿غټ حروف اووه(7) دی هغه دادی لکه﴾

خ	ص	ض	ط
ظ	غ	ق	

سبق نمبر:۵ ﴿یوشان اواز والا خروف﴾

ت ط	ث س ص	ذ ز	ض ظ
ہ ح	ق ک		

سبق نمبر:٦ سیټی والا حروفو کښې به په هر حالت کښې د سیټی آواز ورکوو هغه دادی لکه

ز	س	ص

سبق نبمر: ٧ نرم حروف به په هر حالت کښې د مخرج نه په نرمی سره ادا کوو لیکن د سیټی اواز به نه ورکوو هغه دادی لکه

ث	ذ	ظ

سبق نمبر:۸	﴿مخارج الحروف﴾	
مخارج جمع د مخرج ده، مخرج وئیلی شی دحرف د راوتو ځائے ته، ټول مخارج او ولس ۱۷ دی هغه دادی لکه۔		
مخرج نمبر:۱	الف مده / واؤ مده یائے مده	ادا کیږي د خُلے دخالی ځائے نه
مخرج نمبر:۲	ء ه	ادا کیږي د مرئ د اٰخر نه
مخرج نمبر:۳	ع ح	ادا کیږي د مرئ د مینځ نه
مخرج نمبر:۴	غ خ	ادا کیږی د مرئ د اول نه
دے شپږو حروفو ته حروف حلقی وائی		
مخرج نمبر:۵	ق	ادا کیږي د ژبے د ویخ او د بره تالونه
مخرج نمبر:۶	ك	ادا کیږي د ژبے د ویخ او دبره تالونه د قاف د مخرج نه لږ خلےطرف ته
مخرج نمبر:۷	ج ش ی	(غیر مدّه) ادا کیږي د ژبے د مینځ او د بره تالونه
مخرج نمبر:۸	ض	ادا کیږي د ژبے د کسے ډډے او د بره کسے جامے د غاخونو د ویخونو نه
مخرج نمبر:۹	ل	ادا کیږي د ژبے د غاړے او د بره مخامخ ثلورو غاښونو د وړُونه

مخرج نمبر:۱۰	ن	ادا کیږي د ژبې د غاړے او د بره مخامخ دريو غاښونو دوُرونه
مخرج نمبر:۱۱	ر	ادا کیږي د ژبې د غاړے او د بره مخامخ د دوو غاښونو د وړُونه
مخرج نمبر:۱۲	ط د ت	ادا کیږي د ژبې د سراو د بره مخامخ د دوو غاښونو د ویخونونه
مخرج نمبر:۱۳	ظ ذ ث	ادا کیږي د ژبې د سر او د بره مخامخ د دوو غاښونو د سرونونه
مخرج نمبر:١٤	ص ز س	ادا کیږي د ژبې د سر او د لاندے باندے مخامخ د دوو غاښونو د شاګانونه
مخرج نمبر:۱۵	ف	ادا کیږي د لاندے شونډے د خیټے او د بره مخامخ د دوو غاښونو د سرونونه
مخرج نمبر:١٦	ب م و	(غیر مدّه) ادا کیږي د دواړو شونډو نه (ب) د لمدے حصے نه، او میم ده وچے حصے نه اوو اؤ د دواړ وشونډو دګول کیدونه
مخرج نمبر:١٧	غنّه	ادا کیږي د پوزے د ډنه

سبق نمبر: ۹	﴿حرکات﴾

زبر زیر پیش ته حرکات وائی، په کوم حرف باندے چی زبر زیر پیش وی هغه حرف ته متحرک وائی۔

َ

پروت۔۔۔ زبر دے نښےته پروت زبر وئیلی شی، پروت زبر همیشه دپاره په حرف باندے دپاسه وی، په کوم حرف باندی چه پروت زبر وی خُله اوا وزبه پرے بیرته کوو اور اکاږو به ئےنه (بازبر) ددے جوړ دے او (بَ) ددے روان دے لکه

اَ	بَ	تَ	ثَ	جَ	حَ	خَ	دَ
ذَ	رَ	زَ	سَ	شَ	صَ	ضَ	طَ
ظَ	عَ	غَ	فَ	قَ	كَ	لَ	مَ
نَ	وَ	هَ	ءَ	یَ			

﴿دپروت زبر والا مشق﴾

بَصَرَ	عَبَسَ	خَلَقَ	عَدَلَ	حَسَدَ
طَرَبَ	وَرَدَ	جَمَعَ	طَلَعَ	بَطَلَ
یَذَرَ	فَطَرَ	قَدَرَ	سَلَمَ	رَزَقَ
دَرَسَ	وَرَثَ	عَمَلَ	ضَرَبَ	مَرَضَ
هَلَکَ	زَعَمَ	فَعَلَ	کَفَرَ	قَتَلَ

﴿پروت زیر ـِـِـِ﴾	سبق نمبر: ١٠

ـِـِـِ دے نښے ته پروت زیر وئیلے شی، پروت زیر همیشه دپاره د حرف د لاندے وی، د کوم حرف د لاندے چه پروت زیر وی خُله او اواز به پرے ښکته کوو او راکاږو به ئے نه. بِا زیر د دے جوړ دے او بِ د دے روان دے لکه

اِ	بِ	تِ	ثِ	جِ	حِ	خِ
دِ	ذِ	رِ	زِ	سِ	شِ	صِ
ضِ	طِ	ظِ	عِ	غِ	فِ	قِ
کِ	لِ	مِ	نِ	وِ	هِ	ءِ
يِ						

﴿دپروت زیر والا مشق﴾

اِبِلِ	فِلِمِ	رِزِقِ	سِرِفِ	کِبِدِ
تَبِعَ	حَفِظَ	کَلِمَ	عَمِیَ	حَمِلَ
عَهِدَ	وَسِعَ	بَرِقَ	اَذِنَ	نَکِرَ
عِمِدِ	مِلِکِ	فِعِلِ	قِدِرِ	سِلِمِ
ذِهِنِ	قِلِمِ	نِهِرِ	عِلِمِ	سِحِرِ
طَفِقَ	فَلِمَ	عَمِلَ	سَمِعَ	شَهِدَ

سبق نمبر: ۱۱

پروت پیش ـــــُــ

ـــُــ دے نښے ته پروت پیش وئیلے شی پروت پیش همیشه دپاره په حرف باندے دپاسه وی، په کوم حرف باندے چه پروت پیش وی دواړه شونډے به پرے راغونډوو او راکاږو به ئے نه (با پیش) د دے جوړ دے او (بُ) د دے روان دے لکه

اُ	بُ	تُ	ثُ	جُ	حُ	خُ
دُ	ذُ	رُ	زُ	سُ	شُ	صُ
ضُ	طُ	ظُ	عُ	غُ	فُ	قُ
كُ	لُ	مُ	نُ	وُ	هُ	ءُ
یُ						

دپروت پیش والا مشق

حُشُرُ	ثُمُرُ	دُخُلُ	حُرُفُ	سُلُمُ
هُدِیَ	وُعِدَ	حُلِمَ	فُتِحَ	ضُرِبَ
عُتِقَ	سُقِطَ	جُمِعَ	اُذِنَ	قُتِلَ
ثُلُثُ	حُرُمُ	سُدُسُ	حُلُمُ	عُنُقُ
اُكُلُ	مُخُفُ	رُسُلُ	سُكُبُ	كُتُبُ
دُرُسُ	مُدُرُ	جُرُفُ	عُلِمَ	خُلِقَ

﴿دوزبر ـــًــ﴾	سبق نمبر: ١٢

ـــًــ دے دو زبر ته تنوین وئیلے شي د دو زبر د تنوین په آخر کښ د نون آواز پیدا کیږي، د دو زبر تنوین په آخر کښ د یو الف په مقدار پوزے ته اواز ځي، د دو زبر د تنوین په آخر کښ اکثر الف او یا لیکلے کیږي خو وئیلے کیږي پکښ نه، ـــًــ بًا دو زبر د دے جوړ دے او بًا د دے روان دے لکه

اً	بًا	تًا	ثًا	جًا	حًا	خًا	دًى
ذًى	رًا	زًا	سًا	شًا	صًا	ضًا	طًا
ظًا	عًا	غًا	فًا	قًا	كًا	لًا	مًا
۞	نًا	وًى	هًا	ءًا	يًا	۞	۞

﴿د دوزبر مشق﴾

عِ نَ بًا	هُ دًى	رَ شَ دًا	طُ وًى	قَ صَ صًا
عِنَبًا	هُدًى	رَشَدًا	طُوًى	قَصَصًا
دَابًا	مَلِكًا	فَرِحًا	جَنَفًا	بَطَرًا
فَسَجَدًا	عَبَثًا	عَمَلًا	شُهُبًا	مَرَحًا
جُرُزًا	شَطَطًا	شِيَعًا	صُحُفًا	سَفَهًا

سبق نمبر:۱۳

دوزیر ـــــٍ

ـــٍ دے دو زیر ته تنوین وئیلے شي، د دو زیر د تنوین په آخر کښ د نون آواز پیدا کیږي، د دو زیر تنوین په آخر کښ د یو الف په مقدار پوزے ته آواز ځي، بأ دو زیر د دے جوړ دے او بٍ د دے روان دے لکه۔۔۔

اٍ	بٍ	تٍ	ثٍ	جٍ	حٍ	خٍ	دٍ
ذٍ	رٍ	زٍ	سٍ	شٍ	صٍ	ضٍ	طٍ
ظٍ	عٍ	غٍ	فٍ	قٍ	كٍ	لٍ	مٍ
۞	نٍ	وٍ	هٍ	ءٍ	يٍ	۞	۞

دوزیر والا مشق

قَ بَ سٍ	فُ رُ شٍ	عَ سَ لٍ	جَ بَ لٍ	خَ بَ رٍ
قَبَسٍ	فُرُشٍ	عَسَلٍ	جَبَلٍ	خَبَرٍ
قَعَدٍ	لِاَحَدٍ	لِأَجَلٍ	كَشَجَرَةٍ	شُعَبٍ
بَشَرٍ	كَبَدٍ	بَرَرَةٍ	خُلُقٍ	ظُلَلٍ
قَدَرٍ	هُمَزَةٍ	طَبَقٍ	عَلَقٍ	سَفَرَةٍ

﴿دو پیش ـٌـٌـٌـ﴾	سبق نمبر: ١٤

ـٌـٌ دے دو پیش ته تنوین وئیلے شی، د دو پیش د تنوین په آخر کښ د نون آواز پیدا کیږي، د دو پیش د تنوین په آخر کښ د یو الف په مقدار پوزے ته اواز ځي، بادو پیش د دے جوړ دے او بٌ د دے روان دے لکه....

اٌ	بٌ	تٌ	ثٌ	جٌ	حٌ	خٌ	دٌ
ذٌ	رٌ	زٌ	سٌ	شٌ	صٌ	ضٌ	طٌ
ظٌ	عٌ	غٌ	فٌ	قٌ	کٌ	لٌ	مٌ
۞	نٌ	وٌ	هٌ	ءٌ	یٌ	۞	۞

﴿دو پیش والا مشق﴾

سَ لَ مٌ	عَ رَ ضٌ	جُ دَ دٌ	غَ ضَ بٌ	حِ دَ ةٌ
سَلَمٌ	عَرَضٌ	جُدَدٌ	غَضَبٌ	حِدَةٌ
اُمَمٌ	اُذُنٌ	نَبَأٌ	عَسِرٌ	حَسَنَةٌ
اَشِرٌ	قَتَرَةٌ	دِيَةٌ	مَرَضٌ	مَلَكٌ
سُنَنٌ	سُرُرٌ	ذَهَبٌ	قَسَمٌ	غَبَرَةٌ
ذَكِرٌ	حَرَجٌ	قَدَمٌ	اَحَدٌ	ذَلَقٌ

﴿ولاړ زبر ـــٰـ﴾	سبق نمبر:۱۵

ـــٰـ دے نښے ته ولاړ زبر وئیلے شی ولاړ زبر همیشه دپاره په حرف باندی دپاسه وی، په کوم حرف باندے چه ولاړ زبر وی خُله او آواز به پرے بیرته کوو او د یو الف په مقدار به ئے راکاږو، باٰ ولاړ زبر د دے جوړ دے او بٰ د دے روان دے لکه

ءٰ اٰ	بٰ بَا	تٰ تَا	ثٰ ثَا	جٰ جَا	حٰ حَا
خٰ خَا	دٰ دَا	ذٰ ذَا	رٰ رَا	زٰ زَا	سٰ سَا
شٰ شَا	صٰ صَا	ضٰ ضَا	طٰ طَا	ظٰ ظَا	عٰ عَا
غٰ غَا	فٰ فَا	قٰ قَا	کٰ کَا	لٰ لَا	مٰ مَا
نٰ نَا	وٰ وَا	هٰ هَا	ءٰ اٰ	یٰ یَا	

﴿دولاړ زبر مشق﴾

قٰلَ	رِسٰلٰتِ	اٰسٰی	مٰلِکِ	هٰذَا
ذٰلِکَ	اِلٰهًا	تَنٰحَرَ	عَلٰی	زَکٰوةِ
اٰخِرَ	فَسَقٰی	اٰمَنَ	فَعَسٰی	یُجٰدِلُ
عَلٰی جَبَلٍ	سٰحِرٰنِ	عٰهَدَ	یُضٰعِفُ	مَاٰرِبُ
یَرٰهُ	اٰخِذٌ	طَغٰی	اٰوٰی	تَبٰرَکَ
تَزٰوَرُ	جٰهَدَ	یُدٰفِعُ	اٰیٰتٌ	اِلٰی
ظٰهَرَ	رَاٰهُ	کَفٰی	هَوٰهُ	تَرٰکَ

سبق نمبر:١٦

﴿ولاړ زیر ـــٖــ﴾

ـــٖــ دے نښے ته ولاړ زیر وئیلے شی، ولاړ زیر همیشه دپاره د حرف د لاندے وی، د کوم حرف د لاندے چه ولاړ زیر وی خُله او اواز به پری خکته کوو او د یو الف په مقدار به ئے راکاږو یا ولاړ زیر د دے جوړ دے او ب د دے روان دے لکه.

ءٖ اِ	بٖ بِیْ	تٖ تِیْ	ثٖ ثِیْ	جٖ جِیْ	حٖ حِیْ
خٖ خِیْ	دٖ دِیْ	ذٖ ذِیْ	رٖ رِیْ	زٖ زِیْ	سٖ سِیْ
شٖ شِیْ	صٖ صِیْ	ضٖ ضِیْ	طٖ طِیْ	ظٖ ظِیْ	عٖ عِیْ
غٖ غِیْ	فٖ فِیْ	قٖ قِیْ	کٖ کِیْ	لٖ لِیْ	مٖ مِیْ
نٖ نِیْ	وٖ وِیْ	هٖ هِیْ	ءٖ اِیْ	یٖ یِیْ	

﴿دَ ولاړ زیر مشق﴾

بِ هٖ بِهٖ	عَ جَ لِ هٖ عَجَلِهٖ	قَ دَ رِ هٖ قَدَرِهٖ	اَلْ فِ اَلْفِ	رُ سُ لِ هٖ رُسُلِهٖ
هٰذِهٖ	اٰيٰتِهٖ	اَمْرِهٖ	كُتُبِهٖ	بِيَدِهٖ
ثُلُثِهٖ	اَجَلِهٖ	عَمَلِهٖ	ظُلُمٰتِهٖ	قِبَلِهٖ
بَلَدِهٖ	مَثَلِهٖ	مَلَئِهٖ	قَوْمِهٖ	ثَمَرِهٖ
عُنُقِهٖ	سَعَتِهٖ	كِبَرِهٖ	صِفَتِهٖ	وَقِلِهٖ

سبق نمبر: ۱۷

﴿ولاړ پيش ـــٗــــ﴾

ـــٗــــ دے نښے ته ولاړ پيش وائی، ولاړ پيش هميشه دپاره په حرف باندے دپاسه وی، په کوم حرف باندے چه ولاړ پيش وی دواړه شونډے به پرے راغونډؤو او د يو الف په مقدار به ئے راکاږو، (باٗ ولاړ پيش) د دے جوړ دے او (بٗ) د دے روان دے لکه۔

اٗ اُو	بٗ بُو	تٗ تُو	ثٗ ثُو	جٗ جُو	حٗ حُو
خٗ خُو	دٗ دُو	ذٗ ذُو	رٗ رُو	زٗ زُو	سٗ سُو
شٗ شُو	صٗ صُو	ضٗ ضُو	طٗ طُو	ظٗ ظُو	عٗ عُو
غٗ غُو	فٗ فُو	قٗ قُو	کٗ کُو	لٗ لُو	مٗ مُو
نٗ نُو	وٗ وُو	هٗ هُو	ءٗ ءُو	یٗ یُو	

﴿د ولاړ پيش مشق﴾

دَ رَ جَ ةٗ	مَ ثَ لَ ةٗ	خَ لَ قَ ةٗ	یَ عِ ظُ ةٗ	نَ صَ رَ ةٗ
دَرَجَهٗ	مَثَلَهٗ	خَلَقَهٗ	يَعِظُهٗ	نَصَرَهٗ
فَعَلَهٗ	فَتَحَهٗ	لِنُرِيَهٗ	فِعْلُهٗ	فَلَهٗ
ذَكَرَهٗ	لَعَنَهٗ	لَهٗ	يَرَهٗ	مَعَهٗ
وٗرِیَ	اَمَرَهٗ	وَرِثَهٗ	كِتٰبَهٗ	اٰيٰتُهٗ
اَجَلَهٗ	قَتَلَهٗ	وَثُلُثَهٗ	يَادٗوٗدُ	وَمِزَاجُهٗ

سبق نمبر:۱۸	﴿سکون ـــــُــ﴾

ـــُــ دے نښے ته سکون وئیلے شی، په کوم حرف باندے چه سکون وی هغه حرف ته ساکن وئیلے شی، ساکن حرف یوازے نه وئیلے کیږي، بلکې طرف ته گاونډی حرف سره تړلے کیږي او په یوځل وئیلے کیږي همزه با زبر د دے جوړ دے او اَبْ د دے روان دے۔

﴿سکون د حروف قلقله﴾

کله چه دا حروف په خپله ساکن وی بیا په دے کښ اواز تمبیږي هغه حروف دا دی (ق، ط، ب، ج، د) دی ته قلقله وای۔ لکه

اَقْ	اِقْ	اُقْ	اَطْ	اِطْ	اُطْ
اَبْ	اِبْ	اُبْ	اَجْ	اِجْ	اُجْ
۞	اَدْ	اِدْ	اُدْ	۞	۞

﴿د قلقلے مشق﴾

اُقْتُلْ	نُطْفَةٍ	حَبْلٌ	اَجْرٌ	قَدْحًا
اِقْرَأْ	بَطْشَ	قَبْلُ	فَجْرِ	بَدْوِ
اَلْعِجْلُ	يَلِدْ	فَارْغَبْ	اَطْهَرُ	مَقْرَبَةٍ

سبق نمبر: ١٩

﴿سکون ده غټ حروف﴾

غټ حروف به هر حالت کښې غټ وایو خو ده سکون به حالت کښې به جټکه نه ور کوو لکه

اَُِخْ	اَُِصْ	اَُِضْ	اَُِغْ
اَُِطْ	اَُِقْ	اَُِظْ	

﴿دغټ حروفو مشق﴾

یَخْرُجُ	تُصْلِیْهِ	اُرْکُضْ	یَغْفِرُ	بَطْشَ	تَقْهَرُ
یَظْلِمُ	اَطْهَرَ	اَظْهَرَ	قَضْبًا	اَصْبَحَ	بِضْعَ
عَصْفِ	فَصْلِ	اُقْنُتِیْ	تَقْوِیْمِ	مُقْنِعِیْ	اَصْلِحُوْا

سبق نمبر: ٢٠

سکون ده یو شان اواز والا حروف

اَُِتْ	اَُِطْ	اَُِثْ	اَُِسْ	اَُِصْ
اَُِزْ	اَُِذْ	اَُِظْ	اَُِضْ	اَُِحْ
	اَُِهْ	اَُِقْ	اَُِکْ	

﴿سکون ده یو شان اواز والا حروف مشق﴾

اُتْلُ	اَطْهَرَ	اَثْقَلَ	اَسْفَلَ	اَصْبَحَ
اَذْنَبْتُهٗ	اُزْلِفَتْ	هَظْمًا	اَظْهَرَهٗ	مِثْلَهَا

سبق نمبر:۲۱	﴿سکون دہ سیٹی حروف﴾
	سیٹی والا حروف کښې به دہ سیٹی اواز پیدا کوو خو لیکن دہ ساکن په حالت کښې به جټکه نه ورکوو لکه

اَزْ اِزْ اُزْ	اَصْ اِصْ اُصْ	اَسْ اِسْ اُسْ

﴿سیٹی حروفو مشق﴾

رِزْقُكُمْ	وَاسْتَغْفِرْهُ	فَاصْفَحْ	اَزْوَاجًا	اَصْبَحَ	اَسْفَلَ
اُزْلِفَتْ	مَسْغَبَةٍ	فَاصْبِرْ	تُسْقِطْ	بِالْقِسْطِ	اَلْبَسْطُ

﴿سکون دہ نرم حروف﴾

سبق نمبر:۲۲	نرم حروف به هر حالت کښې نرم وایو لیکن د سکون په حالت کښې به هم نرم وایو جټکه به نه ورکوو سیٹی اواز به هم نه ورکوو لکه

اَثْ اِثْ اُثْ	اَذْ اِذْ اُذْ	اَظْ اِظْ اُظْ

﴿نرم حروفو مشق﴾

اَثْقَلَتْ	تَذْهَلُ	يَظْلِمُ	اَظْهَرُ
اِذْهَبْ	جِذْعِ	مِثْلَ	اَذْهَبْتُمْ
يُظْلَمُوْنَ	تَذْكِرَةٍ	يَذْكُرُوْنَ	مَذْكُوْرًا

﴿حروف هجاء سکون دزبر﴾	سبق نمبر:۲۳

اَءْ	اَبْ	اَتْ	اَثْ	اَجْ	اَحْ	اَخْ	اَدْ
اَذْ	اَرْ	اَزْ	اَسْ	اَشْ	اَصْ	اَضْ	اَطْ
اَظْ	اَعْ	اَغْ	اَفْ	اَقْ	اَکْ	اَلْ	اَمْ
۞	اَنْ	اَوْ	اَهْ	اَءْ	اَیْ	۞	۞

﴿دزبر دسکون مشق﴾

اَلْقُرْبُ	جَمْعًا	اَسْفَلَ	سَعْیَ
اَصْبَحَ	اَمْهِلْ	بَطْشَ	نَحْنُ
اَکْبَرُ	بَعْدُ	قَبْلُ	اَلْعِجْلُ
یَلِدْ	مَکْرٌ	فَجْرِ	فَارْغَبْ
مَنْ اٰمَنَ	تَنْهٰی	یَنْئَوْنَ	شَیْئًا
أَمْرًا	زَرْعًا	عَشْرًا	اَعْلَمُ

﴿حروف هجاء سکون دزیر﴾	سبق نمبر: ٢٤

اِأْ	اِبْ	اِتْ	اِثْ	اِجْ	اِحْ	اِخْ	اِدْ
اِذْ	اِرْ	اِزْ	اِسْ	اِشْ	اِصْ	اِضْ	اِطْ
اِظْ	اِعْ	اِغْ	اِفْ	اِقْ	اِکْ	اِلْ	اِمْ
۞	اِنْ	اِوْ	اِھْ	اِءْ	اِیْ	۞	۞

﴿دزیر دسکون مشق﴾

بِضْعَ	اِقْرَأْ	قِيْلِهٖ	رِزْقًا
اِذْهَبْ	بِالْاِثْمِ	رِزْقُكُمْ	مِنْهُمْ
صِنْوَانٌ	قِنْوَانٌ	مِنْ اَجَلٍ	مِنْ خَوْفٍ
اِنْسَانَ	اِسْمٰعِيْلَ	فِرْعَوْنَ	عِفْرِيْتٌ
مِسْكِيْنٌ	بِيْضٌ	مِرْفَقًا	مِنْ دُبُرٍ
اِنْ فَرَرْتُمْ	مِنْ طِيْنٍ	مِنْ ذَهَبٍ	وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ

حروف هجاء سکون دپیش	سبق نمبر: ۲۵

أُأْ	اُبْ	اُتْ	اُثْ	اُجْ	اُحْ	اُخْ	اُدْ
اُذْ	اُرْ	اُزْ	اُسْ	اُشْ	اُصْ	اُضْ	اُطْ
اُظْ	اُعْ	اُغْ	اُفْ	اُقْ	اُکْ	اُلْ	اُمْ
۞	اُنْ	اُوْ	اُھْ	اُءْ	اُیْ	۞	۞

دپیش دسکون مشق

اُقْتُلْ	نُطْفَةٍ	تُسْقِطْ	اُزْلِفَتْ
یُوْفُوْنَ	مُسْتَقِرٌ	یُرْزَقُوْنَ	دُنْیَا
مُخْرِجٌ	قُلْتُ	مُنْذِرِیْنَ	مُفْسِدِیْنَ
نُوْحِیْهِ	تُبْدُوْنَ	نُنْشِزُهَا	سُلْطَانٌ
سُبْحَانَهٗ	نُوْرِهٖ	مُسْلِمُوْنَ	غُفْرَانَکَ
سُبْحٰنَکَ	مُسْفِرَةٌ	مُنْذِرٌ	مُسْتَطَرٌ

سبق نمبر:۲٦	شد ـــّـ

ـــّـ دے نښے ته شد وئیلے شی، په کوم حرف باندے چه شدوی هغه حرف ته مشدد وائی، مشدد حرف یوازے نه وئیلے کیږي، بلکې طرفته ګاونډی حرف سره ترلے کیږي، او په دوه پیرے وئیلے کیږي، په مشدد حرف کښې به د دوو حرفونو برابر وخت تیري کیږي، همزه با زبر اَبْ با زبر بَ د دے جوړ دے او اَبَّ د دے روان دے،

مشدد ده غټ حروف

غټ حروف به ده شد په حالت کښې هم غټ وایو لکه

اَخَّ	اِخَّ	اُخَّ	اَصَّ	اِصَّ	اُصَّ	اَضَّ	اِضَّ	اُضَّ
اَغَّ	اِغَّ	اُغَّ	اَطَّ	اِطَّ	اُطَّ	اَقَّ	اِقَّ	اُقَّ
			اَظَّ	اِظَّ	اُظَّ			

مشدد دغټ حروفو مشق

تَطَّلِعُ	حُصِّلَ	فِضَّةٍ	عُطِّلَتْ
اَلظُّنُوْنَا	قَطَّعَ	خَفَّتْ	يَصَّعَّدُ
حُقَّتْ	اِطَّلَعَ	يَصَّدَّقُ	فَضَّلَ

سبق نمبر:۲۷	مشدد سیټی حروف

سیټی والا حروف کښې به د شد په حالت کښې هم سیټی اواز پیدا کوو لکه

اَزَّ	اِزَّ	اُزَّ	اَسَّ	اِسَّ	اُسَّ	اَصَّ	اِصَّ	اُصَّ

مشدد سیټی حروفو مشق

فُزِّعَ	غَسَّاقًا	حُصِّلَ	وَالسّٰبِحٰتِ
وَالصُّبْحِ	وَالسَّمٰوٰتِ	يَسَّرَهٗ	فَالسّٰبِقٰتِ

سبق نمبر:٢٨	﴿مشدد نرم حروف﴾							
	نرم حروف به د شد په حالت کښې هم نرم وايوو ليکن سيټي اواز به نه ورکوو لکه							
اَثَّ	اِثَّ	اُثَّ	اَذَّ	اِذَّ	اُذَّ	اَظَّ	اِظَّ	اُظَّ
﴿مشدد نرم حروفو مشق﴾								
اَلذِّكْرٰى	كَذَّبُوْكَ	يَذَّكَّرُ	اَلظُّلْمُ					
ثَمَّ	مُدَّثِّرُ	لِلذِّكْرِ	كِذَّابًا					
اَلظُّنُوْنَا	كَثُّرَ	اَذِّنْ	كَذَّبَتْ					
سبق نمبر:٢٩	مشدد ده يو شان اواز والا حروف							
اُِتَّ	اُِطَّ	اُِثَّ	اُِسَّ	اُِصَّ				
اُِضَّ	اُِظَّ	اُِحَّ	اُِهَّ	اُِزَّ				
	اُِذَّ	اُِقَّ	اُِكَّ					
﴿مشدد ده يو شان اواز والا حروف مشق﴾								
اَطَّلَعَ	وَالصّٰفّٰتِ	يَبُثُّ	وَالسّٰبِقُوْنَ	مُطَهَّرُوْنَ				
وَاتَّقُوْا	لِلْحَقِّ	عِزَّةٍ	يَتَذَكَّرُوْنَ	مِنَ الظُّلُمٰتِ				

سبق نمبر: ۳۰

حروف ہجاء مشدد زبر

اَاَّ	اَبَّ	اَتَّ	اَثَّ	اَجَّ	اَحَّ	اَخَّ	اَدَّ
اَذَّ	اَرَّ	اَزَّ	اَسَّ	اَشَّ	اَصَّ	اَضَّ	اَطَّ
اَظَّ	اَعَّ	اَغَّ	اَفَّ	اَقَّ	اَکَّ	اَلَّ	اَمَّ
۞	اَنَّ	اَوَّ	اَہَّ	اَءَّ	اَیَّ	۞	۞

مشدد زبر مشق

رَبِّ	رَبُّکَ	تَبَّتُ	اَنَّکَ	جَنَّۃٌ
ثَجَّاجًا	کَرَّۃٌ	قَدَّرَ	عَدَّدَ	یَذَّکَّرُ
حُصِّلَ	اَیَّانَ	بُکُرَۃً وَّ	خَفَّتُ	صَدَّقَ
سَوَّکَ	شَدَّدَ	وَاللّٰہِ	عَلَّمَ	تَاللّٰہِ
غَسَّاقًا	یَشَّقَّقُ	اَطَّلَعَ	اَلرَّحْمٰنُ	فَزَیَّنَ

سبق نمبر:۳۱

﴿حروف ھجاء مشدد زیر﴾

اِلّ	اِبّ	اِتّ	اِثّ	اِجّ	اِحّ
اِخّ	اِدّ	اِذّ	اِرّ	اِزّ	اِسّ
اِشّ	اِصّ	اِضّ	اِطّ	اِظّ	اِعّ
اِغّ	اِفّ	اِقّ	اِکّ	اِلّ	اِمّ
اِنّ	اِوّ	اِهّ	اِءّ	اِیّ	

﴿مشدد زیر مشق﴾

لِلّٰهِ	اِنَّ اللّٰهَ	اِیَّاکَ	سِجِّیْلٍ
عِلِّیُّوْنَ	لِسِّلْمِ	بِاللّٰهِ	عِلِّیِّیْنَ
لِلذِّکْرِ	فِی السَّرَّآءِ	سِرًّا	اِنَّهٗ
اِنَّکَ	اِیَّایَ	سِجِّیْنٍ	اِنَّ الظَّنَّ
اِنَّهُمْ	فِضَّةٍ	مِنِّیْ	مِنْ رَّسُوْلٍ
لِلَّذِیْنَ	فِی الدِّیْنِ	سِتِّیْنَ	اِنَّکُمْ

سبق نمبر: ۳۲

﴿حروف ھجاء مشدد پیش﴾

اُّ	اُبّ	اُتّ	اُثّ	اُجّ	اُحّ
اُخّ	اُدّ	اُذّ	اُرّ	اُزّ	اُسّ
اُشّ	اُصّ	اُضّ	اُطّ	اُظّ	اُعّ
اُغّ	اُفّ	اُقّ	اُكّ	اُلّ	اُمّ
اُنّ	اُوّ	اُهّ	اُءّ	اُيّ	

﴿مشدد پیش مشق﴾

حُقَّتْ	كُوِّرَتْ	قُرَّةٍ	قُوَّةٍ
بُرِّزَ	مُدَّثِّرُ	مُزَّمِّلُ	مُدَّكِرٍ
حُصِّلَ	قُدِّرَ	كُلِّهَا	اُمِّيُّوْنَ
عُطِّلَتْ	سُيِّرَتْ	سُجِّرَتْ	سُعِّرَتْ
زُوِّجَتْ	مُدَّتْ	لُجِّيٍّ	كُلٌّ
سُجَّدًا	فُزِّعَ	اُمَّهٰتُكُمْ	شُبِّهَ

سبق نمبر: ۳۳

﴿الف مدّه ـ ـ ـَ ـ ا﴾

هرکله چه الف پخپله خالي وي او ښئ طرف ته په ګاونډي حرف باندے زبر وي نو دے ته الف مده وئيلے شي. په الف مده کښ به خُله اوا وزبيرته کووا و ديو الف په مقدار به ئے راکاږو. باالف زبر دد ے جوړ دے او بَا دد ے روان دے۔

بَا	تَا	ثَا	جَا	حَا	خَا	دَا	ذَا
رَا	زَا	سَا	شَا	صَا	ضَا	طَا	ظَا
عَا	غَا	فَا	قَا	كَا	لَا	مَا	نَا
		وَا	هَا	ءَا	يَا		

﴿د الف مده مشق﴾

قَالَا	مَالًا	حَاسِدٌ	مَتَاعًا
ضُحٰهَا	يُقَالُ	شَاهِدٌ	عَابِدٌ
نَاصِرٌ	مَعَاشًا	حَامِدٌ	اَعْمَالًا
صَابِرٌ	سِرَاجًا	عَذَابًا	نَارًا
هَارٍ	رِجَالٌ	طَعَامٍ	عَادٍ
كَانَ	اَزْوَاجًا	اَشْتَاتًا	جَبَّارًا

سبق نمبر: ۳٤	﴿واو مده ـــــــ ـُوْ﴾

هر کله چه واو پخپله ساکن وی او ښئ طرف ته په ګاونډی حرف باندي پیش وی نو دی ته واو مده ویلی شی واؤ مده کښ به دواړه شونډی راغونډۍ ؤو أو دیو الف په مقدار به ئِي راکاږو بآ واو پیش د دی جوړ دی او بُوْ د دے روان دے۔

اُوْ	بُوْ	تُوْ	ثُوْ	جُوْ	حُوْ	خُوْ	دُوْ
ذُوْ	رُوْ	زُوْ	سُوْ	شُوْ	صُوْ	ضُوْ	طُوْ
ظُوْ	عُوْ	غُوْ	فُوْ	قُوْ	کُوْ	لُوْ	مُوْ
	نُوْ	وُوْ	هُوْ	ءُوْ	يُوْ		

﴿د واو مده مشق﴾

يَقُوْلُ	اَعُوْذُ	قَالُوْا	رَضُوْا
فَنُفُذُوْا	لَاتَنْفُذُوْنَ	رُءُوْسَکَ	نُوْحِيْهِ
شُهُوْدٌ	وُجُوْهٌ	مَخْتُوْمٍ	رَءُوْفٌ
قُلُوْبٍ	غَفُوْرٍ	مَحْفُوْظٍ	قُبُوْرٍ
جُوْعٍ	مُنْتَصِرُوْنَ	بُوْرًا	يُوْفُوْنَ

سبق نمبر: ۳۵

یائے مدّہ ۔۔۔ ِ۔۔ یُ

هرکله چه یاء پخپله ساکنه وی او ښئ طرف ته دګاونډی حرف دلاندے زیروی نودے ته یائے مدّہ وئیلے شی، په یائے مدّہ کښں به خُله او اواز ښکته کؤو، او دیو الف په مقدار به ئے راکاږو، بایا زیر ددے جوړدے اوبِیُ ددے روان دے۔لکه۔۔۔

اِیُ	بِیُ	تِیُ	ثِیُ	جِیُ	حِیُ	خِیُ	دِیُ
ذِیُ	رِیُ	زِیُ	سِیُ	شِیُ	صِیُ	ضِیُ	طِیُ
ظِیُ	عِیُ	غِیُ	فِیُ	قِیُ	کِیُ	لِیُ	مِیُ
		نِیُ	وِیُ	هِیُ	ءِیُ	یِیُ	

دیائے مدّہ مشق

وَقِیْلِهٖ	تَقْوِیْمٍ	اٰکِیْدُ	خَبِیْرٌ	مُجْرِمِیْنَ
نَذِیْرٌ	یُوْحِیْ	شَهِیْدٌ	مَجِیْدٌ	تَشْتَهِیْهِ
رَازِقِیْنَ	مُفْسِدِیْنَ	اُوْذِیْنَا	نُوْحِیْهِ	مُنْذِرِیْنَ
قِیْلَ	تَسْنِیْمٍ	مُنِیْرًا	تَضْلِیْلٍ	سَمِیْعٌ
عَلِیْمٌ	مَتِیْنٌ	یَتِیْمًا	مُبِیْنٌ	بَصِیْرًا

سبق نمبر: ۳٦

﴿واؤلین ـــَــوْ﴾

هر کله چه واؤ پخپله ساکن وی او شئ طرفته په ګاونډی حرف باندے زبر وی نو دے ته وَاوِ لین وئیلے شی، واؤ لین په نرمئ سره وئیلے کیږي، (بآ، وآو) زبر د دے جوړدے او بَوْ د دے روان دے لکه

اَوْ	بَوْ	تَوْ	ثَوْ	جَوْ	حَوْ	خَوْ	دَوْ
ذَوْ	رَوْ	زَوْ	سَوْ	شَوْ	صَوْ	ضَوْ	طَوْ
ظَوْ	عَوْ	غَوْ	فَوْ	قَوْ	كَوْ	لَوْ	مَوْ
✿	نَوْ	وَوْ	هَوْ	ءَوْ	يَوْ	✿	✿

﴿د واوِ لین مشق﴾

خَوْفٍ	يَوْمٍ	نَوْمٍ	طَغْوْ
تَوْبَةٍ	سَوْفَ	فِرْعَوْنَ	زَوْجٍ
قَوْلٍ	لَا تَوْجَلْ	لَوْحٍ	فَلَسَوْفَ
لَوْمَ	تُجْزَوْنَ	حَوْلَهٗ	وَقَوْمَهُمْ
لِيُرَوْا	فَالْيَوْمَ	اِلَى الْقَوْمِ	تَرَوْنَ
مَوْلًى	يَوْمَئِذٍ	اَلْقَوْلُ	وَلَا تَعْثَوْا

سبق نمبر: ۳۷	﴿یاۓ لین ـَـ یْ﴾

هر کله چه یاء پخپله ساکنه وي، او شئ طرفته ګاونډي حرف باندے زبر وي نو دے ته یاۓ لین وئیلے شي، یاۓ لین په نرمئ سره وئیلے کیږي. با یاز بر ددے جوړ دے او بَیْ ددے روان دے لکه۔

اَیْ	بَیْ	تَیْ	ثَیْ	جَیْ	حَیْ	خَیْ	دَیْ
ذَیْ	رَیْ	زَیْ	سَیْ	شَیْ	صَیْ	ضَیْ	طَیْ
ظَیْ	عَیْ	غَیْ	فَیْ	قَیْ	کَیْ	لَیْ	مَیْ
۞	نَیْ	وَیْ	هَیْ	ءَیْ	یَیْ	۞	۞

﴿یاۓ لین مشق﴾

خَیْرٌ	شَیْءٌ	حَیْثُ	اَیْنَ	وَیْلٌ
کَیْدًا	فَأَبَیْنَ	بَیْتٍ	عَیْنٍ	فَعَلَیْهَا
لَیْسَ	کَیْفَ	طَیْرًا	سَیْلَ	غَیْضَ
لَدَیْ	ضَیْقَ	ذَیْبَ	شَیْطَانٌ	بَیْنَکُمْ
اَبَوَیْهِ	قَوْسَیْنِ	عَلَیْکُمْ	صَیْفَ	عَلَیْهِ

سبق نمبر: ۳۸	﴿د مدّ قسمونه﴾

مد په دوه قسمه دے مد اصلی، مد فرعی

مد اصلی: دیته وائی چه د حرف مده یا ولاړ حرکاتونه روستو همزه یا ساکن حرف یا مشدد حرف نه وی راغلے نو دا به دیو الف په مقدار راخکلے کیږي، لکه۔۔۔

﴿مد اصلی مشق﴾

قَالَ	قِيْلَ	قُوْلُوْا	حَامِدٍ	رَسُوْلٍ	يُوْحِيْ

مدفرعی: مد فرعی په دوه قسمه دے، مد متصل مد منفصل

مدفرعی متصل هغے ته وائی چه دحرف مده یا دولاړ حرکاتونه وروستو همزه یا ساکن حرف یا مشدد حرف راغلے وی، د حرف مده نه روستو د همزه مثال لکه۔۔۔

﴿دمدفرعی متصل مشق﴾

جَآءَ	جِيْٓءَ	سُوْٓءُ	يَشَآءُ	ضُوْٓءُ	اِنَّمَا النَّسِيْٓءُ

په دے کښ دڅلورو الفونو په مقدار مد کیږي

دحرف مده نه روستو دساکن حرف مثال: آٰلْئٰنَ

دحرف مده نه روستو دمشدد حرف مثال: وَلَا الضَّآلِّيْنَ

په دے کښ دپنځو الفونو په مقدار مد کیږي۔

مدفرعی منفصل هغےته وائی چه دحرف مده نه روستو همزه په دویمه کلمه کښ راغلےوی لکه

﴿دمدفرعی منفصل مشق﴾

بِمَآ اُنْزِلَ	مَآ اَصَابَ	بَنِيْٓ اٰدَمَ	مَآ اَدْرٰكَ	لَآ اُقْسِمُ

په دے کښ د څلورو الفونو په مقدار مد کیږي

سبق نمبر:۳۹	﴿لفظ الله او اللّٰهُمَّ دلام قاعدے﴾
قاعده نمبر۱:	هر کله چه د لفظ الله او اللّٰهُمَّ د لام نه مخکښے زبر یا پیش راشی نو دغه لفظ الله او اللّٰهُمَّ والا لام به غټ وئیلے کیږي. لکه---

اِنَّ اللهَ	وَاللهِ	عَفَااللهُ	سُبْحٰنَکَ اللّٰهُمَّ
رَفَعَهُ اللهُ	اَرَادَاللهُ	مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ	نَصْرُاللهِ

قاعده نمبر۲:	هر کله چه د لفظ الله او اللّٰهُمَّ د لام نه مخکښے زیر راشی نو دغه لفظ الله او اللّٰهُمَّ والا لام به نرے وئیلے کیږي لکه

بِسْمِ اللهِ	قُلِ اللّٰهُمَّ	اَعُوْذُبِاللهِ	لِخَلْقِ اللهِ
بِاللهِ	يَجْزِى اللهُ	لِلّٰهِ	اٰيٰتِ اللهِ

قاعده نمبر:۳	د لفظ الله او اللّٰهُمَّ د لام نه علاوه نور ټول لامونه به نری وئیلے کیږي لکه---

مَاوٰلّٰهُمْ	هُوَالَّذِیْ	تَجَلّٰى	لَعَمْرُکَ
طَالَ	اِلٰى	وَتَوَلّٰى	وَالَّيْلِ

نوټ:

مدرس له پکار دی چه مخکښے کوم سبقونه اوویلے شو د هغے دِ په ماشومانو باندے دوباره اجراء اوکړے شی، او خه په امانتدارے او دزړه د درد سره دِ د ماشومانو د سبقونو پوره پوره خیال اوساتلے شی۔

سبق نمبر: ٤٠	﴿د را قاعدے﴾

را په شپږو حالتونو کښې غټه وئیلے کیږي

﴿غټه راء والا مشق﴾

نمبر:۱ هر کله چه راء باندے زبر، پیش یا دو زبر، دو پیش وی نو دغه راء به غټه وئیلے کیږي، لکه

رَغَدًا	يَرَهٗ	رُزِقُوْا	هَارُوْنَ
صَبْرًا جَمِيْلًا	خَبِيْرٌ	فَصَبْرٌ جَمِيْلٌ	نَارٌ حَامِيَةٌ

نمبر۲: هر کله چه دراء ساکنه نه مخکښے زبر یا پیش وی نو دغه راء به غټه وئیلے کیږي، لکه---

بَرْقٌ	تَرْهَقُ	يُرْزَقُوْنَ	تَرْهَبُوْنَ

نمبر۳: هر کله چه دراء ساکنه نه مخکښے زیر عارضی وی نو دغه را به غټه وئیلے کیږي، لکه---

اِرْجِعْ	اِرْجِعُوْا	اِرْكَعُوْا	اِرْجِعِیْ

قاعده نمبر۴: هر کله چه دراء ساکن نه مخکښے زیر په جدا کلمه کښې وی نو دغه راء به غټه وئیلے کیږي لکه---

رَبِّ ارْجِعُوْنِ	رَبِّ ارْحَمْهُمَا	اَمِ ارْتَابُوْا	لِمَنِ ارْتَضٰى

قاعده نمبر۵: هر کله چه دراء ساکنې نه مخکښے زیر وی لیکن دراء ساکنے نه روستو دغټو حروفونه یو حرف په دغه کلمه کښې مفتوح راغلے وی نو دغه راء به غټه وئیلے کیږي لکه---

قِرْطَاسٍ	مِرْصَادًا	فِرْقَةٍ	لَبِالْمِرْصَادِ

نمبر:٦	هر کله چه راء ساکنه وِی او شيځ طرف ته ګاونډی حرف هم ساکن وی او په دریم حرف باندے زبر یا پیش وی خو شرط دادے چه دغه ساکن حرف ی نه وی نو دغه را به غټه وئیلے کیږي، لیکن را به د وقف په حالت کښی وی، لکه۔۔۔

اَلْقَدْرِ	شَهْرُ	اَلْفَجْرِ	بِكُمُ الْعُسْرُ

سبق نمبر:٤١	﴿را په پنځو حالتونو کښی نرے وئیلے کیږي﴾

نمبر:١	هر کله چه د را لاندے یو زیر یا دو زیر وی نو دغه راء به نرے وئیلے کیږي، لکه

رِجَالٌ	وَالْعَصْرِ	قَدْرٍ	مِنْ كُلِّ اَمْرٍ سَلٰمٌ

نمبر:٢	هر کله چه دراء ساکنی نه مخکښی زیر اصلی او راء ساکنه او دغه زیر په یوه کلمه کښی وی، او دراء ساکنه نه روستو دغتو حروفونه یو حرف په دغه کلمه کښی مفتوح نه وی راغلے نو دغه را به نرے وئیلے کیږي، لکه

فِرْعَوْنَ	فِرْدَوْسَ	شِرْعَةً	اُمِرْتُ

نمبر:٣	هر کله چه راء ساکنه وی او شيځ طرف ته ګاونډی حرف هم ساکن وی او د دریم حرف د لاندے زیر وی نو دغه (را) به هم نرے وئیلے کیږي، دا به په وقف حالت کښی وی لکه۔۔۔

بِكْرٌ۝	لِذِىْ حِجْرٍ۝	ذِكْرٌ۝	سِحْرٌ۝

نمبر:٤	هر کله چه را ساکنه وی او ګاونډی حرف (ی) ساکنه وی نو دغه را به نرئ وئیلے کیږي، دا به په وقف حالت کښی وی لکه

خَيْرٌ۝	بَصِيْرٌ۝	قَدِيْرٌ۝	خَبِيْرٌ۝

نمبر:٥	اما لے والا راء به هم نرے وئیلے کیږي لکه «بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرٖهَا» اماله دیته وائی چه الف یا طرف او زبر زیر طرف ته مائل کړے شی۔

استاد له پکار چي را غټه کی ده ٦ نمبر قاعدے او ده را نرے کی ده تین چار نمبر قاعدے کی په جوړ کی حرکت او په روان کی ساکن ویل پکار دی

سبق نمبر: ٤٢	﴿میم مشددا و نون مشدد﴾

په میم مشدد او نون مشدد کښې به په هر وخت کښې د یو الف په مقدار غنّه ادا کیږي، خواه که د دے نه وروستو هر قسم حرف وی لکه

ثُمَّ اِلَيْنَا	اِنَّ اللّٰهَ	فِيْهِنَّ	يَظُنُّ	جَنَّةٍ
اِنَّ الظَّنَّ	عَمَّ	ثَمَّ	اَمَّنْ	لَمَّا
جَمًّا	مُسَمًّى	فِى الْيَمِّ	عَلَيْهِنَّ	مِنَ الْجِنِّ

سبق نمبر: ٤٣	﴿حروف مقطعات﴾

په قران شریف کښې د بعض سورتونو په اول کښې بعض داسے حروف دی چه هغه پوره پوره وئیلے کیږي هغے ته حروف مقطعات وائی، هغه دا دی

الٓمّٓ اَلِفْ لَآمْ مِیّمْ	الٓمّٓصٓ اَلِفْ لَآمْ مِیّمْ صَآدْ	الٓمّٓرٰ اَلِفْ لَآمْ مِیّمْ را
الٓرٰ الف لَآمْ را	طٰهٰ طَا هَا	كٓهٰيٰعٓصٓ كَآف هَا يَا عَيّن صَآد

طٰسٓمّٓ طَا سِیّن مِیّمْ	طٰسٓ طَا سِیّن	يٰسٓ يَا سِیّن	صٓ صَآد
حٰمٓ عٓسٓقٓ حَامِیّمْ عَیّن سِیّن قَآف	قٓ قَآف	نٓ نُوّن	قٓ قَآف

سبق نمبر: ٤٤	﴿دمیم ساکن قاعدے﴾
قاعدہ نمبر:۱	هر کله چه د میم ساکن نه وروستو بل میم راشی په دغه میم ساکن کښ به د یو الف په مقدار غنّه کیږي سره د ادغام دی ته ادغام شفوی وائ لکه

﴿دادغام شفوی مشق﴾

اِلَيۡكُمۡ مُّرۡسَلُوۡنَ	وَهُمۡ مُّهۡتَدُوۡنَ	وَلَكُمۡ مَّا	لَكُمۡ مِّنۡهُ
وَلَكُمۡ مَّا كَسَبۡتُمۡ	اِنَّهُمۡ مُّغۡرَقُوۡنَ	وَكَمۡ مِّنۡ	لَهُمۡ مَّا

قاعدہ نمبر:۲	هر کله چه دمیم ساکن نه وروستو حرف ب راشی نو په دغه میم ساکن کښ به د یوالف په مقدار غنّه سره د اخفاء کیږي دیته اخفاء شفوی وائی۔

﴿داخفاء شفوی مشق﴾

يُحَاسِبۡكُمۡ بِهِ اللّٰهُ	وَمَاهُمۡ بِمُعۡجِزِيۡنَ	اَمۡ بِهٖ
مَالَهُمۡ بِهٖ	وَكَفَرۡتُمۡ بِهٖ	يَعۡتَصِمۡ بِااللّٰهِ
وَمَاهُمۡ بِمُؤۡمِنِيۡنَ	اِلَيۡهِمۡ بِاالۡمَوَدَّةِ	

قاعدہ نمبر:۳	هر کله چه د میم ساکن نه وروستو حرف ب او د میم نه علاوه بل حرف راشی نو په دغه میم ساکن کښ به غنه نه کیږي دی ته اظهار شفوی وائ لکه۔۔۔

﴿داظهار شفوی مشق﴾

اَلَمۡ تَعۡلَمۡ	اَلَمۡ تَرَ كَيۡفَ	هُمۡ فِيۡهِ	فَدَمۡدَمَ
وَالۡاَمۡرُ	جَمۡعًا	اَمۡشَاجٍ	اَمۡوَاتًا

سبق نمبر: ٤٥	﴿دنون ساکن اوتنوین قاعدے﴾
قاعده نمبر۱:	هر کله چه دنون ساکن او تنوین نه وروستو د حروف حلقی نه یوحرف راشی نوپه دغه نون ساکن اوتنوین کښ به غنّه نه کیږي. دی ته اظهار حلقی وائی لکه

﴿د اظهار حلقی مشق﴾

مِنْ اَجَلٍ	وَانْحَرْ	عَلِیْمٌ خَبِیْرٌ	مُلٰقٍ حِسَابِیَهْ
نَفْسٍ هُدٰاهَا	لِمَنْ خَشِیَ	اَنْعَمْتَ	فَاِنْ اَرَادَ

قاعده نمبر:۲	هر کله چه دنون ساکن او تنوین نه روستو د حروف یرملون نه یو حرف راشی نو په دغه نون ساکن او تنوین کښ به ادغام کیږي. په ځلورو حرفونو کښ به دیو الف په مقدارا دغام مع الغنه کیږي هغه ځلور حرفونه دادی «ی، ن، م، و» چه مجموعه ئے ده **یَنْمُوْ** ـ دی ته ادغام مع الغنه وائی

﴿ادغام مع الغنه مشق﴾

مَنْ یَّنْظُرُ	هُدًی وَّذِکْرٰی	اَنْ نُّرِیَکَ	وَمَنْ یَّعْتَصِمْ بِااللّٰهِ
مِنْ مَّآءٍ	مَنْ یَّقُوْلُ	مِنْ وَّالٍ	فَمَنْ یَّعْمَلُ

او په دو وحرفونو کښ به ادغام بلا غنّه کیږي. هغه دادی «ل، ر» دی ته ادغام بلا غنه وائی لکه

مَثْوًی لَّهُمْ	غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ	مِنْ رَّبِّکَ	مِنْ لَّدُنْهُ

مگر د دے قاعدے نه دا اووه کلمے مستثنیٰ دی.

دُنْیَا	قِنْوَانٌ	صِنْوَانٌ	بُنْیَانٌ
یٰسٓ وَالْقُرْاٰنِ		مِنَ الْقُرْاٰنِ	نٓ وَالْقَلَمِ

قاعده نمبر:۳	هر کله چه دنون ساکن او تنوین نه روستو حرف ب راشی نو دغه نون ساکن او تنوین به په میم ساکن سره بدلیګی او د یو الف په مقدار غنّه د اقلاب به پکښ کیږي دی ته اقلاب وائی۔

داقلاب مشق

مِنۢ بَعۡدِ	سَمِيۡعٌۢ بَصِيۡرٌ	بِذَۢنۡبِهِمۡ
كِرَامٍۢ بَرَرَةٍ	تُنۢبِتُ	اَمَدًاۢ بَعِيۡدًا
عَلِيۡمٌۢ بِمَا	مَنۢ بَعَثَنَا	كَافِرٍۢ بِهٖ

قاعده نمبر:۴	هر کله چه دنون ساکن او تنوین نه روستو د دے پنځلسو۱۵ حروفونه یو حرف راشی نو په دغه نون ساکن او تنوین کښ به د یو الف په مقدار غنّه د اخفاء کیږي، هغه پنځلس حروف دادی، دی ته اخفاء حقیقی وائی لکه ت، ث، ج، د، ذ، ز، س، ش، ص، ض، ط، ظ، ف، ق، ک۔

داخفاء مشق

مَنۡ تَابَ	مِنۡ ثَمَرَةٍ	وَلَئِنۡ جِئۡتُمۡ	مِنۡ زَكٰوةٍ
عَنۡ ذِكۡرِ اللّٰهِ	كَلِمَةٌ سَبَقَتۡ	مِنۡ دُوۡنِ اللّٰهِ	عَنۡ شَيۡءٍ
لَيۡلًا طَوِيۡلًا	فَانۡظُرۡ	مَنۡ صَبَرَ	عَنۡ ضَيۡفِ
زَوۡجٍ كَرِيۡمٍ	عَذَابًا دُوۡنَ	اَنۡزَلَ	مَنۡ فِيۡهِنَّ
تَنۡفُذُ	مِنۡكُمۡ	مِنۡ دَافِعٍ	مُنۡذِرِيۡنَ
سَكَنۡتُمۡ	وَلَئِنۡ قُلۡتَ	مِنۡ تَفٰوُتٍ	اِنۡ كُنۡتُمۡ

سبق نمبر: ٤٦	﴿سکته﴾

په قران کریم کښې څلور سکتے دي، سکته دیته وائي چه حرف ساکن شي او اواز بند شي لیکن ساه جاري وي، هغه سکتے دادي

۱ په سورة کهف کښې ---------------------- عِوَجًا سکته قَيِّمًا

۲ په سوره یٰس کښې ---------------------- مِنْ مَّرْقَدِنَا سکته هٰذَا

۳ په سوره القیمة کښې ---------------------- وَقِيْلَ مَنْ سکته رَاقٍ

۴ په سوره المطففین کښې ---------------------- كَلَّا بَلْ سکته رَانَ

سبق نمبر: ٤٧	﴿سین، صادو الا سبق﴾

په قران کریم کښې څلور ځایه صاد لیکلے کیږي مګر په هغه صاد باندے وړو کښې شان سیٓن هم لیکلے کیږي هغه ځایونه دادي۔

۱: په سوره البقره کښې ---------------------- يَقْبِضُ وَ يَبْصُّطُ

۲: په سوره الاعراف کښې ---------------------- فِي الْخَلْقِ بَصّْطَةً

په دے دواړو ځایونو کښې صرف سین وئیل پکار دي۔

۳: په سورة الطّور کښې ---------------------- اَمْ هُمُ الْمُصَّيْطِرُوْنَ

په دے کښې صاد او سین دواړه وئیل جائز دي۔

۴: په سوره الغاشیة کښې ---------------------- بِمُصَّيْطِرٍ

په دے کښې صرف صاد وئیل پکار دي۔

سبق نمبر:۴۸	﴿دوقف قاعدے﴾

وقف وئیلے شی د کلمے آخری حرف ساکن کول او ساه او اواز بندول لکه

مِنۡ قَبۡلِکۡ۔

قاعده نمبر۱:	آخری حرف به په وقف کښں ساکن کوو کله چه په هغے باندے زبر، زیر، پیش یا دو زیر یا دو پیش وی لکه۔

روان حالت		وقف حالت
دزبر مثال لکه مِنۡ قَبۡلِکَ	وقف	مِنۡ قَبۡلِکۡ
دزیر مثال لکه وَمِنَ النَّاسِ	وقف	ومِنَ النَّاسۡ
دپیش مثال لکه مَنۡ یَّقُوۡلُ	وقف	مَنۡ یَّقُوۡلۡ
ددوزیر مثال لکه بِاَکۡوَابٍ	وقف	بِاَکۡوَابۡ
ددوپیش مثال لکه وِلۡدَانٌ	وقف	وِلۡدَانۡ

قاعده نمبر:۲	او دو زبر به د وقف په حالت کښں په الف سره بدلوو کله چه دا دو زبر په ګول (ۃ) باندے نه وی لکه ﴿بَصِیۡرًا﴾ وقف ﴿بَصِیۡرَا﴾
قاعده نمبر:3	او ګول تا (ۃ) به د وقف په حالت کښں په هاء ساکنے سره بدلوو خواه که په ګول تا باندے هر قسم حرکت وی، په ګول تا باندے د زبر مثال لکه ﴿وَاَقِیۡمُوا الصَّلٰوۃَ﴾ (وقف) ﴿وَاَقِیۡمُوا الصَّلٰوۃۡ﴾

په ګول تا باندے دزیر مثال لکه، عَلَی الۡمَلٰٓئِکَةِ (وقف) عَلَی الۡمَلٰٓئِکَہۡ

په کول تا(ۃ) باندے د پیش مثال لکه، قُرَّةٌ (وقف) قُرَّهْ
په کول (ۃ) باندے د دو زبر مثال لکه جُمْلَةً (وقف) جُمْلَهْ
په کول(ۃ) باندے د دو زیر مثال لکه قَرْيَةٍ (وقف) قَرْيَهْ
په کول(ۃ) باندے د دو پیش مثال لکه نَمْلَةٌ (وقف) نَمْلَهْ
﴿دوقف علامات﴾
د وقف پنځه علامات دی هغه دادی
(۱) کول ایت ۵ (۲)۔۔م (۳)۔۔ط (۴)۔۔ج (۵)۔۔ز
۱ کول ایت ۵ لکه۔۔۔۔۔ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝ اَلرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
۲ م لکه۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔ فِيْهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۘ وَلَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ ۘ
۳ ط لکه۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔۔ لِيُظْهِرَهٗ عَلَى الدِّيْنِ كُلِّهٖ ؕ وَكَفٰى بِاللّٰهِ شَهِيْدًا ؕ
۴ ج لکه۔۔۔۔۔۔ تُقَاتِلُوْنَهُمْ اَوْ يُسْلِمُوْنَ ۚ فَاِنْ تُطِيْعُوْا يُؤْتِكُمُ اللّٰهُ اَجْرًا حَسَنًا ۚ
۵ ز لکه۔۔۔ اَلَهُمْ اَرْجُلٌ يَّمْشُوْنَ بِهَا ۗ اَمْ لَهُمْ اَيْدٍ يَّبْطِشُوْنَ بِهَا ۗ

﴿مختلفے قاعدے﴾	سبق نمبر:۴۹
په قران کښې څو کلمے داسے دي چه هلته کښې د وصل په حالت کښې الف نه وئیلے کیږي او د وقف په حالت کښې وئیلے کیږي هغه کلمے دادي۔	
په سورة کهف کښې ۔۔۔۔۔ لٰكِنَّا۟ هُوَ اللّٰهُ	
په سورة احزاب کښې۔۔۔۔۔۔۔۔ اَلظُّنُوْنَا۟ اَلرَّسُوْلَا۟ اَلسَّبِيْلَا۟	
په سورةدهر کښې۔۔۔۔۔۔۔۔ قَوَارِيْرَا۟ –سَلٰسِلَا۟	
مگر سَلٰسِلَا۟ دوقف په حالت کښې بغیردالف نه وئیل هم جائزدی یعنی سَلٰسِلْ۔	
۞ دے تیرشوو کلماتونه علاوه کوم ځائےچه الف باندے دائرے(°)نشان راشی نودغه الف به وقف اووصل دواړه حالتونو کښې نه وئیلے کیږي لکه لَا۟ اِلَى اللّٰهِ تُحْشَرُوْنَ –ثَمُوْدَا۟ –لِيَبْلُوَا۟ –اَفَا۟ئِنْ مَّاتَ۔	
۞ او لفظ اَنَا چه په تمام قران کښې هر ځائے راشي نو د لفظ اَنَا الف به نه وئیلے کیږي لکه ۔اِنَّمَآ اَنَا مُنْذِرٌوَّ / وَلَآ اَنَا عَابِدٌمَّا / وَاَنَا اَعْلَمُ	

﴿همزه وصلی اونون قطنی﴾	سبق نمبر:۵۰
نون قطنی هغه نون ته وائی چې دوصل په حالت کښې وئیلے کیږي او د وقف په حالت کښې نه وئیلے کیږي لکه قَدِيْرُ ۨالَّذِىْ –خَبِيْرُ ۨالَّذِىْ– مَثَلَا ۨالْقَوْمُ	
همزه وصلی هغه همزه دے چې دوصل په حالت کښې نه وئیلے کیږي او د وقف کښې وئیلے کیږي لکه هُوَ°اَلْحَيُّ الْقَيُّوْمُ فَخُوْرَا°اَلَّذِيْنَ قَدِيْرُ°اَلَّذِىْ	

رَبَّنَاتَقَبَّلْ مِنَّااِنَّكَ اَنْتَ السَّمِيْعُ الْعَلِيْمُ

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

﴿أَلَمۡ تَرَ كَيۡفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصۡحَٰبِ ٱلۡفِيلِ ١ أَلَمۡ يَجۡعَلۡ كَيۡدَهُمۡ فِي تَضۡلِيلٖ ٢
وَأَرۡسَلَ عَلَيۡهِمۡ طَيۡرًا أَبَابِيلَ ٣ تَرۡمِيهِم بِحِجَارَةٖ مِّن سِجِّيلٖ ٤ فَجَعَلَهُمۡ
كَعَصۡفٖ مَّأۡكُولِۭ ٥﴾

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

﴿لِإِيلَٰفِ قُرَيۡشٍ ١ إِۦلَٰفِهِمۡ رِحۡلَةَ ٱلشِّتَآءِ وَٱلصَّيۡفِ ٢ فَلۡيَعۡبُدُواْ رَبَّ
هَٰذَا ٱلۡبَيۡتِ ٣ ٱلَّذِيٓ أَطۡعَمَهُم مِّن جُوعٖ وَءَامَنَهُم مِّنۡ خَوۡفِۭ ٤﴾

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

﴿أَرَءَيۡتَ ٱلَّذِي يُكَذِّبُ بِٱلدِّينِ ١ فَذَٰلِكَ ٱلَّذِي يَدُعُّ ٱلۡيَتِيمَ ٢
وَلَا يَحُضُّ عَلَىٰ طَعَامِ ٱلۡمِسۡكِينِ ٣ فَوَيۡلٞ لِّلۡمُصَلِّينَ ٤ ٱلَّذِينَ هُمۡ عَن
صَلَاتِهِمۡ سَاهُونَ ٥ ٱلَّذِينَ هُمۡ يُرَآءُونَ ٦ وَيَمۡنَعُونَ ٱلۡمَاعُونَ ٧﴾

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

﴿إِنَّآ أَعۡطَيۡنَٰكَ ٱلۡكَوۡثَرَ ١ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَٱنۡحَرۡ ٢ إِنَّ شَانِئَكَ
هُوَ ٱلۡأَبۡتَرُ ٣﴾

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

﴿قُلۡ يَٰٓأَيُّهَا ٱلۡكَٰفِرُونَ ١ لَآ أَعۡبُدُ مَا تَعۡبُدُونَ ٢ وَلَآ أَنتُمۡ عَٰبِدُونَ
مَآ أَعۡبُدُ ٣ وَلَآ أَنَا۠ عَابِدٞ مَّا عَبَدتُّمۡ ٤ وَلَآ أَنتُمۡ عَٰبِدُونَ مَآ أَعۡبُدُ ٥ لَكُمۡ
دِينُكُمۡ وَلِيَ دِينِ ٦﴾

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

﴿إِذَا جَآءَ نَصۡرُ ٱللَّهِ وَٱلۡفَتۡحُ ١ وَرَأَيۡتَ ٱلنَّاسَ يَدۡخُلُونَ فِي دِينِ
ٱللَّهِ أَفۡوَاجٗا ٢ فَسَبِّحۡ بِحَمۡدِ رَبِّكَ وَٱسۡتَغۡفِرۡهُۚ إِنَّهُۥ كَانَ تَوَّابَۢا ٣﴾

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

﴿تَبَّتۡ يَدَآ أَبِي لَهَبٖ وَتَبَّ ١ مَآ أَغۡنَىٰ عَنۡهُ مَالُهُۥ وَمَا كَسَبَ ٢
سَيَصۡلَىٰ نَارٗا ذَاتَ لَهَبٖ ٣ وَٱمۡرَأَتُهُۥ حَمَّالَةَ ٱلۡحَطَبِ ٤ فِي جِيدِهَا
حَبۡلٞ مِّن مَّسَدِۭ ٥﴾

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

﴿قُلۡ هُوَ ٱللَّهُ أَحَدٌ ١ ٱللَّهُ ٱلصَّمَدُ ٢ لَمۡ يَلِدۡ وَلَمۡ يُولَدۡ ٣
وَلَمۡ يَكُن لَّهُۥ كُفُوًا أَحَدُۢ ٤﴾

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

﴿قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلۡفَلَقِ ١ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ٢ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا
وَقَبَ ٣ وَمِن شَرِّ ٱلنَّفَّٰثَٰتِ فِي ٱلۡعُقَدِ ٤ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا
حَسَدَ ٥﴾

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

﴿قُلۡ أَعُوذُ بِرَبِّ ٱلنَّاسِ ١ مَلِكِ ٱلنَّاسِ ٢ إِلَٰهِ ٱلنَّاسِ ٣ مِن
شَرِّ ٱلۡوَسۡوَاسِ ٱلۡخَنَّاسِ ٤ ٱلَّذِي يُوَسۡوِسُ فِي صُدُورِ ٱلنَّاسِ ٥
مِنَ ٱلۡجِنَّةِ وَٱلنَّاسِ ٦﴾

نماز

تکبیرِ تحریمہ اَللّٰهُ اَكْبَرُ ثنا سُبْحٰنَكَ اللّٰهُمَّ وَ بِحَمْدِكَ وَ تَبَارَكَ اسْمُكَ
وَ تَعَالٰى جَدُّكَ وَلَآ اِلٰهَ غَيْرُكَ ○ تعوذ اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ
الرَّجِيْمِ ○ تسمیہ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○ سورۃ فاتحہ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ
رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ○ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ○ مٰلِكِ يَوْمِ الدِّيْنِ ○ اِيَّاكَ نَعْبُدُ
وَ اِيَّاكَ نَسْتَعِيْنُ ○ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيْمَ ○ صِرَاطَ الَّذِيْنَ اَنْعَمْتَ
عَلَيْهِمْ ۙ۬ غَيْرِ الْمَغْضُوْبِ عَلَيْهِمْ وَ لَا الضَّآلِّيْنَ ○ سورہ اخلاص قُلْ
هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ○ اَللّٰهُ الصَّمَدُ ○ لَمْ يَلِدْ ○ وَ لَمْ يُوْلَدْ ○ وَ لَمْ يَكُنْ لَّهٗ
كُفُوًا اَحَدٌ ○ تکبیر اَللّٰهُ اَكْبَرُ رکوع کی تسبیح سُبْحٰنَ رَبِّيَ الْعَظِيْمِ ○
تسمیع سَمِعَ اللّٰهُ لِمَنْ حَمِدَهٗ تحمید رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ تکبیر اَللّٰهُ اَكْبَرُ
سجدہ کی تسبیح سُبْحَانَ رَبِّيَ الْاَعْلٰى ○ تشہد اَلتَّحِيَّاتُ لِلّٰهِ وَ الصَّلَوٰةُ
وَالطَّيِّبٰتُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ اَيُّهَا النَّبِيُّ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَكَاتُهٗ ط اَلسَّلَامُ
عَلَيْنَا وَ عَلٰى عِبَادِ اللّٰهِ الصّٰلِحِيْنَ ○ اَشْهَدُ اَنْ لَّآ اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَ اَشْهَدُ اَنَّ
مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَ رَسُوْلُهٗ ○ درود شریف اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّ عَلٰٓى اٰلِ مُحَمَّدٍ
كَمَا صَلَّيْتَ عَلٰٓى اِبْرَاهِيْمَ وَ عَلٰٓى اٰلِ اِبْرَاهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ○ اَللّٰهُمَّ
بَارِكْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّ عَلٰٓى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلٰٓى اِبْرَاهِيْمَ وَ عَلٰٓى اٰلِ اِبْرَاهِيْمَ
اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ ○ دعا رَبِّ اجْعَلْنِيْ مُقِيْمَ الصَّلٰوةِ وَ مِنْ ذُرِّيَّتِيْ رَبَّنَا
وَتَقَبَّلْ دُعَآءِ ○ رَبَّنَا اغْفِرْلِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ يَوْمَ يَقُوْمُ الْحِسَابُ ○
سلام اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ ○